Politechnika Śląska w Gliwicach Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki

Programowanie Komputerów

Temat projektu: Algorytm LZ77

Autor Pan Krystian Krzemień Prowadzący Dr inż. Adam Gudyś

Rok akademicki 2017/2018 Kierunek Teleinformatyka

Rodzaj studiów SSI Semestr 3

Termin laboratorium Wtorek, 8:45-11:45

Grupa 2

Termin oddania sprawozdania 25-01-2018 Data oddania sprawozdania 25-01-2018

1 Treść zadania

Zaimplementować algorytm kompresji LZ77, kompresji oraz dekompresji, parametry są przekazywane z linii poleceń, program wykorzystuje polimorfizm, kontenery i algorytmy STL, strumienie oraz wyjątki.

2 Analiza zadania

Algorytm kompresji LZ77 nie posiada stałego słownika, słownik jest ruchomy, o stałym, ale dowolnym rozmiarze. Rozmiar bufora słownikowego można regulować przełącznikiem.

2.1 Struktury danych

Klasa Algorithm jest klasą ogólna która zawiera nazwy plików i parametrów, oraz metody do otwarcia i zapisu plików. Klasy Compression oraz Decompression dziedziczą publicznie po klasie Algorithm. Metoda wirtualna LZ77 przyjmuje postać algorytmu kompresji w klasie Compression, a dekompresji w klasie Decompression.

Struktura Parametry przyjmuję parametry wywalania programu.

2.2 Algorytmy

Po przyjęciu i sprawdzeniu parametrów z linii poleceń program uruchamia konstruktor odpowiedniej klasy, Compression lub Decompression. W konstruktorze następuje otwarcie pliku wejściowego i odczytanie danych do stringa, wywołanie metody LZ77 oraz zapis do pliku wyjściowego.

Algorytm kompresji LZ77 opiera się na dopasowaniu jak najdłuższego ciągu bufora w słowniku, za to odpowiada metoda GetMatch która zwraca pozycję i długość pod ciągu. Wszystkie dane wyjściowe są zapisywane systematycznie do stringa wyjściowego, który na końcu programu zostaje zapisany do pliku.

Dekompresja algorytmem LZ77 jest o wile szybsza od kompresji, dekompresja wymaga tych samych parametrów okna co zostały użyte przy kompresji.

Algorytm ten ewoluował na przestrzeni lat, jego udoskonaloną wersją jest np. LZ78

3 Specyfikacja zewnętrzna

Program jest uruchamiany z linii poleceń. Jako argumenty należy podać: nazwę pliku wejściowego, nazwę pliku wyjściowego, tryb oraz wielkość słownika. Lista przełączników:

- -i -> po nim należy podać ścieżkę pliku wejściowego
- -o -> po nim należy podać ścieżkę pliku wyjściowego
- -k -> tryb kompresji
- -d-> tryb dekompresji
- -s -> po nim należy podać wielkość słownika

Przykładowe użycie:

```
Projekt.exe -k in.jpg -o out -k -s 15
```

Warunki użycia:

Podanie trybu oraz ścieżki do plików.

Przełączniki mogą być podane w dowolnej kolejności.

4 Specyfikacja wewnętrzna

Program został zrealizowany zgodnie z paradygmatem programowania obiektowego.

4.1 Typy zdefiniowane w programie

W programie zdefiniowano następujące klasy i struktury:

```
1 class Algorithm
```

Klasa Algorithm jest klasą ogólna która zawiera nazwy plików i parametrów, oraz metody do otwarcia i zapisu plików z których korzystają klasy Compression i Decompression. Algorithm zawiera funkcję czysto wirtualną LZ77.

```
class Compression : protected Algorithm
```

Klasa ta jest reprezentuje kompresję, wszystkie operację na plikach są wywoływane w konstruktorze. Posiada metodę GetMatch operującą na stringu szukającą najlepszego dopasowania.

Klasa ta jest reprezentuje dekompresję, wszystkie operację na plikach są wywoływane w konstruktorze.

6 Wnioski i uwagi

- Udało się zrealizować algorytm LZ77, realizacja jego jest nieoptymalna z czego sobie zdaję sprawę. Według mnie bazowanie na stringu jest główną przyczyną niskiej wydajności kompresji oraz niezastosowania użycia wielowątkowości.
- Największym problem realizacji było wybranie struktury danych na której została oparta mechanika działania.
- Zauważyłem, że pliki większe niż 500kB są kompresowane w czasie który jest daleki od zadawalającego. Pliki 10kB są kompresowane w około sekundę, plik 50 razy większy nie jest kompresowany 50 razy dłużej, czas kompresji nie jest wprost proporcjonalny do wielkości pliku.